

est, quod Aegyptiorum hieroglyphicis. Quibus ob diversas animalium vel plantarum proprietates, varias etiam rerum aliarum naturas significabant. Nec sunt vituperandi si mathematis ἐντραφέντες, innutriti ea provexerunt: quandoquidem ut Philoponus est author, 1. Analytico Aristoteles laudatur, quia mathematum studiosissimus ab eis nomina ὄντος, σχήματος, *termini et figurae*, partium propositionis et syllogismi symbola fecit. Quibus addere licet abecedaria illa terminorum symbola a geometris sumpta, quibus totam argumentandi artem non minus quam Pythagorei numeris reliquisque symbolis alias scientias, obscurissimam reddidit, eodem forte cum Pythagoreis studio, ne cuivis de plebe innotescerent. Quod quidem ad votum est consecutus.

Illud vero minime verum esse existimo, quod Aristoteles asserit allato iam loco:¹³ *Horum (numerorum) principia entium principia esse omnium existimarentur*. Et iterum:¹⁴ *Numerorum elementa entium elementa omnium esse putarunt*. Non enim putarunt phantasticos numeros esse rerum principia et si quos numeros entium principia putarunt, alias quam hosce quibus numeramus putarunt, ii vero sunt, quos ibidem ait idem Aristoteles:¹⁵ *Numeri vero universae naturae primi*. Cuiusmodi est tetractys illa, quam aeternae naturae fontem appellantur:¹⁶ *Ita per eum qui nostrae animae dedit tetractyn fontem aeternae naturae*.

Agnoverunt tales numeros atque eos sunt venerati Aristotelis amici Philoponus et Simplicius. Ille enim commentariis in 1. De anima commentario 68. multa praeclera de his numeris scribit. Quae quia nimium prolixa sunt, ut huc transcribantur omnia, per [310] summa capita percurram. ἀριθμοὺς μὲν οὖν ἐκάλουν

¹³ τὰς τούτων ἀρχὰς τῶν ὄντων ἀρχὰς ὡήθησαν πάντων εἶναι. [ARIST. Metaph. 985b.25 – 26]

¹⁴ τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα πάντων εἶναι ύπελαβον. [ARIST. Metaph. 986a.1 – 2]

¹⁵ οἱ δ' ἀριθμοὶ πάσης τῆς φύσεως πρῶτοι. [ARIST. Metaph. 985b.33 – 986a.1]

¹⁶ Ναὶ μὰ τὸν ἀμετέροφ ψυχᾶ παραδόντα τετρακτύν, παγὰν ἀενάου φύσεως. [PYTHAG. Carm. aur. 47 – 48]